

och stilla, Mogit för sin saker ut, Drifs
ej fring med alla wäder, Går som en Man
sin gilla gång, Bryr sig ej om werldsens
fläder, Deß skiftwärling själs och språng.

22. Waksamhet.

Sist war waken, bed och kämpa, Haf
din Kampa i behåld: Sök med all magt syns
den våmpa, Afbed werldsens trug och wäld:
Strid mot Satan alla dagar, Samt ditt
eget onda fött: Gör allt hwad din G u d
behagar, War ej sömnig eller trött.

23. Hwad här på följer.

Si då skal din wandring blifwa G u d
behaglig, Mån'skor får, H e r r e n G u d
skal dig då gifwa Ewig glädje för besvär:
Han skal leda dig i tiden Med sin milda
Nådes Hand, Och när tiden blir förliden,
Hämta dig i Lifsens Land.

24. Slut, med en Böneseck.

J e s u ! hjelp mig till att wandra, Lestwa
efter ditt behag! J e s u ! hjelp mig att för-
andra Mitt fördömda synda-lag? J e s u !
Gif en Salig anda; J e s u ! Tag då mot
min Själ; J e s u ! låt mig till Dig lända!
J e s u ! hjelp att allt går wäl !!!

Ehwad du gör, så tänk på andan,
så gör du aldrig illa.

GS 2094

Tänke-Skrift:

Innehållande

Å t s t i l l i g a

C h r i s t e l i g a

O n g d e = o c h L e s n a d s =

L å r o r.

Uti följande W J S A,

Författad af

E. C. R. . . .

Sjunges som: Wara tålig och sig nöja, &c.

Calmar, Tryckt År 1809.

1. Gudsfruktan.

Frukta Gud är det förnämsta, af all god och Christlig verk, Sätt den bygden bland de främsta, Och för all ting noa märk, Hur' den lycklig gör din lefnad, Hur' den skaffar salig död; Hur' du eljest ingen trefnad Njuta kan i all din nöd.

2. Sann Tro.

Deraf flyter ren förtrostan, Och sann tro på Jesum Christ, Hvar med du kan bli förlöstan, Från all synd och Själakrist: Men hon bör uppriktig vara, In i döden följa dig; Aldrig måst du Tron förfara, Tro på Jesum stadelig.

3. Kärlek.

Kärlek skall Du alltid öfwa, Älska Gud och nästan Din; Af din kärlek kan

man pröfwa, Frukten af ett Christligt sinn'; Den sig städs okärlig visar, Huru kan han älska Gud? Kärlek ett Guds Barn högst prisar, Ibland alla Herrans Bud.

4. Tålmod.

Tålmod är en stor gåfwa, Stillar ett oroligt sinn', Tålmod dig bäst kan låfwa Ändring i all motgång Din; Om det går dig än så illa, Ut var tålig, hoppas, bed; Gud i sinom tid lär stilla Dina Olycksvägar wred.

5. Ärlighet.

Ärlig och uppriktig vara, Gör en i bland män'skor fär: Ut! hwad nöje få äro fara, att man städs Ordhållen är: Söker ingen att bedraga, Eller göra nå'n förnär, Utan alla att behaga, Han, fast död, dock lefwer här.

6. Ryskhet.

Ärbarhet, Ryskhetens smycke, Sirar Dygden's wänner wäl; Skall Guds Ande latta tycke Till wår usla kropp och själ, Måste bägge tuktigt skötas Och Dess helliga Boning bli; Och wår lifstid ej förnötas I ond lustas slafweri.

7. Flitighet.

Flit oskällig Djur och lära, Sjelfwer
Gud lagt arbet på; Skola wi och Redligt
nära, Swett och flit ej sparas få: Dock
att wi ej werldsligt fike, Bringa Sjålen
urnå fall, Jesu s lär: för först Guds
Rike, Dig sen allt tillfalla skall.

8. Nöjsamhet.

Wis dig alltid glad och nögder Med
den andel Gud består: Leswa stads i lust
och frögder, Sjålen ganska farligt år. Ser
dig Gud mång goda dager, Tag och något
den onda mot, Låt allt ske hwad Gud be-
hager, Kyß Hans ris förutan knot.

9. Gismildhet.

Har du mer än du behöfwer, Så war
Kost-fri, rund och mild, Mot de trångde
Jesu Bröder, Som i nöd dig sita till: Gör
dem godt så långt du hinner, Det skall bli
dig wäl belönt, Tänk att du Guds Him-
mel winner, Gör det lilla de här rönt.

10. Tacksamhet.

Med ett tacksammt hierta wörda Guds
och mån'stors mildhets lån, Jorden bär ej
tyngre bördar, Än den, sig ej wisar mohn,

Gjorde tjenester att bemöta Med en tacksam
hand och mun; Gud en sådan ej lär stö-
ta, Utan störtar ned i grund.

11. Höflighet.

Höflighet bewisa alla Efter hwars ens
stånd och stic; Wän dig intet att besöla,
Wara twär hwart ögnablick: Höfligt Folk
man alltid prisar; Ålstar hållst en wettig
sjål, Den som alltid owet wisar; Flyr man
gera med allt skäl.

12. Wänlighet.

Fromt och wänligt Ängla-sinne, Wis
i ord och miner all; Satan wist är gäst
derinne, Der man hörer dunderknall; Swor-
dom, bannskap, olåt, wrede, Slagsmål,
Skällsord med hwad mer; Dämpa dese la-
ster lede; Frommom Gud allt godt begär.

13. Tjenstaktighet.

Om du kan din Nästa tjena, Ack! så
gör det utan twång: Öförtroten wilja lå-
na, Det belönas wäl en gång; Jesu
Sin' Lärjungars fötter, Sjelf har twättat
och dem tjent, War och du ej trög ell' tröta-
ter, När dig krafter är förlånt.

14. Ödmjukhet.

Ödmjuk vill dig Jesus hafwa, Om
Han i din Själ skall bo: Den af stolhet
högt vill trafwa, Njuter ingen Själaro:
Wakta dig då för stolt sinne, Högfärds
prål och öfvermod; Ödmjukheten haf i mine
ne, Lef i stillhet och sakmod.

15. Måttelighet.

Måtteligt och nykter lefwa, Är en gans-
ka sällsam Dugg; Den sig dagligt månd'
inweswa till wällust, utan blygd: Han förlor-
lorar Kroppens hälsa, Öfrar Satan up sin
själ: Will du söka den att frälsta, War då
ej en Wällust-träl.

16. Sparsamhet.

War husaktig, nått och sporsam, Wak-
ta dig för slöseri. War i din utgifter war-
sam, Alltid på din Inkomst si; Blif dock
intet njugg och håler, Dela med dig om du
har; Den wist är en Niding snåler, Som
för Magen födan spar.

17. Sannfärdighet.

Hör du om din Nässta skwallrar, Billig
i omdömen war; Tag ej del i andras raller,
Ejelf at tala icke snar; Mången har deß

yra tunga, Kostat dryger Leppe & gjäld,
Låt din mun ej med dem sjunga, Så blir
du för tal ej såld.

18. Förfonlighet.

Har dig någon förolämpat, War för-
fonlig, och förlåt, All oenighet blir dämpat,
När den qwäts med wänskap såt: Will du
Gud ej skall tusskrifwa Dig din synders
swära skuld, Si, så måst' du ock tillgifwa,
Och din skuldnär wara huld.

19. Försigtighet.

Se dig uti all ting före: Hörer en För-
sigtig till, Hwad wi tänke, tale, göre, Gud
omtanke fordra will: Mången råkar uti
fara, Refar alltid blindwist fram, Den
sig noga tar till wara Wandrar tåligt som
ett Lamm.

20. Rådaktighet.

Alldrig måste man försumma Till at lära
något godt, Den ej räknas bör bland dum-
ma Som ej bättre änn förstått: Men den
sig ej låter råtta, Af Förfarnas Råd och
Tal Om sig hafwa tankar släta, Som ett
wåp i wädret gal.

21. Allsvarsamhet.

Flugtigt måsend' flår en illa, Som sig
ändrar hwar minut, Men att stadigt, jämt